

Zamanın Ruhu - 3

İçeriği Yazan: [Cem Osman TAMTÜRK](#) [1] Zaman: Çar, 14/03/2012 - 16:28

Referans İçerik: [Zamanın Ruhu - 1](#) [2]

Referans İçerik: [Zamanın Ruhu - 2](#) [3]

Yazımızın ikinci bölümünde ağırlıklı 11 Eylül ve gerisindekilere değindik. Bu, ABD nin böyle diğerlerinin başka olduğu anlamına gelmemelidir. Sistem özellikle gelişmiş ülkeler ve onların uydularında (stratejik ortak, müttefik) benzer şekilde uygulanmaktadır. İkinci bölümü okurken birçok kişinin son 60 yılda ülkemizde olan olayları anımsayıp acı acı gülümsediklerini tahmin ediyorum.

Sevgili okur; 1939 da Avrupa'da çatışmalar başladığında görüldü ki Amerika'nın savaşa girmeye niyeti yoktu. Zaten birinci savaştan güçlenerek çıkan ABD yi savaşa sokmak isteyen de yoktu. Ama onlar ülke birinci savaşa nasıl girdiyse aynı şekilde bu savaşa da girebileceğine inandılar. Planları; İlk defa birleşik devletleri savunma kisvesi altında savaşa hazırlamaktı. İkinci olarak, kimseye hissettirmeden, ülkeyi savaşa dâhil ettiler. Üçüncü olarak insanları ikna etmek için bir dizi vukuat düzenlediler. Tabii bu planları propaganda gücü ile gizleyerek yaptılar. Sinemalar savaşın ihtişamını anlatan filmlerle doldu. Yayın organları tarafsızlığı bırakıp hükümet tarafı oldular. Savaşı, parlamentonun yetkilerini kısıtlamayı ve başkanın uyguladığı diktatörel uygulamaları haklı göstermek için kullandılar. Bir korku politikası oluşturuldu.

Dünya, bizleri sahne arkasında olmadıklarına inandıran bir avuç insan tarafından yönetilir. Gerçek şu ki büyük merkezlerdeki finansal elementler her zaman hükümete hâkim olmuştur. 1775 Amerikan ihtilalinden bu güne gelene kadar aynı yöntemler ile ABD halkı bankerler tarafından soyulmuştur. Birleşmiş milletler, IMF, Dünya bankasının kurulması ile de bu sömürü küresel hale gelmiştir. Bu sömürü ABD nin kendi içinden başlar. 1900 lü yılların başından başlayarak bankerler her beş - on yılda bir hileli iflaslarla halklarını soymuşlardır. Ne ilginçtir ki bu gün bile işçinin ödediği gelir vergisinin yasası yoktur. Bütün parayı merkez bankaları olmadığı için Federal Rezerv bank dedikleri özel bir banka , yani uluslararası bankerler yönetir.

Kar sağlamanın bir diğer yolu da savaştır. ABD gerek birinci paylaşım savaşına gerekse ikincisine sırf uluslararası bankerlerin bitmek bilmez ihtirası yüzünden girmiştir. Örneğin birinci paylaşım savaşına girebilmek için Lusitania adlı 1200 personelli gemiyi Alman denizaltılarının olduğu yere yollayarak torpillerle batmasını organize etmişlerdir. Bu tezgâhın doğasını iyi anlamak lazımdır. Olayın ardından sözde Almanlar New York Times'a ilan vererek ABD yi tehdit ettiler. ABD kendi tezgâhı ile girdiği bu savaşta 223000 vatandaşının ölümüne sebep oldu, ama ne gam. Bankerlerin kasaları doldu. J.D.Rockefeller 200 milyon dolar kar etti. Amerika'ya faizli borç yazılan ve Federal Rezerv bankasından alınan 30 milyar doları saymıyoruz bile. Tabii bu para da uluslararası bankerlerin karı olmuştur.

İkinci savaş; 7.12.1941 de Japonlar Pearl Harbor'a saldırdı. Başkan Franklin D. Roosevelt o günü "alçaklık içinde anılacak bir gün" olarak isimlendirdi. Gerçekten de alçaklık günü idi ama Japonların

sözde sürpriz saldırısından dolayı değil. 60 yıl sonra ortaya çıkan delillere göre Japon saldırısı haftalar önceden biliniyordu. Yapılması istenmiş ve provoke edilmişti. 18. Yüzyıldan beri ailesi Newyork'ta bankacılık yapan ve amcası Frederik'in "Federal Rezev" yönetim kurulunda bulunan başkan Roosevelt, uluslararası bankerlerin istediği şeye sıcak bakıyordu. İstedikleri şeyse savaştı. Hiçbir şey bankerler için savaş kadar karlı olamazdı. Roosevelt'in savaş sekreteri günlüğüne şunları yazmıştı. "Sorun şuydu ki, onları ilk kurşunu atmaya nasıl zorlayacaktık". Roosevelt Japonları kızdırmak için elinden geleni yaptı. Petrol ihracını durdurdu. ABD deki bütün Japon yatırımlarını dondurdu. Nasyonalist Çin'e ve İngiltere'ye yardım yaptı. Bunlar Japonya'nın düşmanıydı. Yani elinden geldiği kadar uluslararası savaş kurallarını ihlal etti.

4 Aralık günü, saldırıdan üç gün önce Avusturalya istihbaratı Roosevelt'e Japon saldırı güçlerinin Pearl Harbour'a Yaklaştıklarını bildirdi. Roosevelt umursamadı. Sonunda saldırı oldu. 2400 ABD askeri öldü. Bu saldırıdan önce Amerikan halkının %83 ü savaşa karşıydı. Pearl Harbour'dan sonra 1 milyon ABD erkeği gönüllü yazıldı.

Önemli nokta, Nazi Almanyası'nın savaş hareketi iki kuruluş tarafından destekleniyordu. Bunlardan biri I.G.Farben'di. Farben, Almanyası'nın patlayıcılarının %84 ünü ve toplama kamplarında insanları öldüren Zyklon gazını ürettiyordu. Farben'in adı geçmeyen bir ortağı Amerika'daki J.D.Rockefeller'in Standart petrol şirketi idi. Hatta Alman hava kuvvetleri Rockefeller'in ürettiği katkı maddesi olmadan uçamazdı. Örneğin Londra'nın Naziler tarafından bombalanması I.G.Farbenin Rockefeller'in şirketinden aldığı 20 milyon dolarlık yakıt sayesinde olmuştur. Bu, Amerikan iş dünyasının savaşta her iki tarafı da nasıl finanse ettiğine dair küçük bir örnektir. Söz konusu bir diğer hain kuruluş da New York'daki Birleşik Bankacılık kurumuydu. Hitler'in güçlü yükselişini tetikleyen birçok yatırımı finanse etmekle kalmadılar, ayrıca savaş boyunca birçok materyal gibi, Nazi Paralarını da bankacılık yolu ile akladılar. Yani milyonlarca Nazi dolarını kasalarında tuttular. Tahmin edin, bu hain kuruluşun başkan yardımcısı ve yöneticisi kimdi? Preskot Bush, yani başkan Bush'un babası. Bush ailesinin bu ahlaki ve politik karakterini akılda tutmak gerekir.

Vietnam; Birleşik devletler Kuzey Vietnam'a resmi olarak 1964 yılında savaş ilan etti. Yani Vietnam botlarının ABD destroyerine saldırdığı iddiasından hemen sonra. Bu tek ve basit olay topyekûn savaşa girme nedeni olmuştur. Yalnız bir problem var. Vietnam P.T.botları ABD gemisine hiçbir zaman saldırmadı. Eski savunma sekreteri Robert McNamara yıllar sonra, bu olayın yanlışlık olduğunu söyledi. Olay tam bir ortaoyunu idi ve bankerlere para kazandırmak için savaşa girilmişti. Ekim 1966 da başkan Jhonson Sovyet bloğuna uygulanan ticari ambargoları kaldırdı. Biliyordu ki Sovyetler, Kuzey Vietnam'ın savaş ihtiyacının %80 ini karşılıyordu. Sonrasında Rockefeller Sovyetler deki bazı fabrikaları finanse etmeye başladı. Bunlar Kuzey Vietnam'a gönderilen askeri malzemeyi üreten fabrikalardı.

Halbuki her iki tarafı da finanse etmek madalyonun bir yüzüydü. 1985 yılında Vietnam'da uygulanan askeri yetki mevzuatı deşifre edildi. Bu mevzuat ABD askerinin savaşta neyi yapip, neyi yapmayacağını belirliyordu. Mesela Kuzey Vietnam uçaksavarları tamamen aktif oldukları doğrulanmadan bombalanmayacaktı. Laos, ya da Kamboçya sınırını geçen düşman takip edilmeyecekti. Yüksek ordu komutanlığınca onaylanmadıkça hiçbir stratejik hedefe saldırlımayacaktı. Bütün bu komik kısıntıların hepsi bir yana, kuzey Vietnam bu mevzuatı biliyordu. Ve bütün stratejilerini bu kısıtlama çerçevesinde oluşturuyorlardı. Bu yüzden savaş uzadıkça uzadı. Ana fikir, Vietnam asla kazanılmamalıydı. Sadece uzatılmalı. Savaş sonunda 58000 Amerikalı ve üç milyon Vietnamlı öldü. Sırf bankerler kazansın diye.

Peki, şimdi nereye geldik?

11 Eylül dünyayı yönetenlerin yeni planının başlangıç noktasıydı. Hazırlanmış bir savaş bahanesiydi, tıpkı Lusitania'nın batırılması, ya da Pearl Harbor ve Vietnam olayındaki provoke gibi. 11 Eylül Irak ve Afganistan savaşlarına yol açtı. Ama 11 Eylül başka bir savaşın bahanesiydi. ABD halkına karşı savaş. Vatanseverlik kanunu, Ordu süreklilik kanunu gibi birçok kanun tamamen kişisel özgürlükleri yok etmek ve yakında gelecek saldırıya karşı direncinizi kırmak için tasarlandı. Şu anda birleşik devletlerde yaşayan beyni yıkanmış Amerikalılar, evleriniz izin gerekmeden siz evde olmasanız bile aranabilir, üzerinizde hiçbir suçlama olmasa bile tutuklanabilirsiniz. Avukatınızla görüşme izni olmadan süresiz hapse atılabilir, işkence görebilirsiniz. Hepsini teröristsiniz diye şüphelendikleri takdirde. Eğer ülkede yaşananları anlamak için somut örnekler istiyorsanız gelin tarihin nasıl

tekerrür ettiğine bakalım. Şubat 1933 de Hitler düzmece bir saldırı düzenleyerek, Alman parlamentosunu yaktı v e sorumlu olarak komünist teröristleri gösterdi. Birkaç hafta sonra Alman halkının bütün özgürlüklerini ortadan kaldıran uygulama kanunu parlamentoda kabul edildi. Daha sonra bir dizi saldırının yapılmasına izin vererek Alman halkına ulusal güvenliğin sağlanması gerektiği izlenimini verdi. “Bu büyük ulustaki herkesi tehdit eden şeytan var” Hitler böyle aldatmıştı.

Bush, “Düşmanlarımız radikal terör örgütleri ve onları destekleyen tüm devletler” demişti. Ortadoğu’yu görüyorsunuz.

Uyanma zamanı,

Güce sahip olan insanlar güçlerini, sizin devamlı olarak aldatıldığınızdan ve yönlendirildiğinizden emin olmak için kullanıyor. Kitleler özellikle politik alanda olanları öğrenme yetisine sahip değiller. Gerçeği topluma söylemeden düşünmemizi istedikleri şeyleri kurnazca empoze ediyorlar. Örneğin halkın çoğu Irak istilasının kötüye gittiğine inanıyor. Mezhep çatışmalarının hiç bitmeyeceğini düşünüyor. Halkın görmediği şey ise Irak’taki işlerin devletin arkasında bulunan adamların tam istediği gibi gittiği. Bu savaş uzamalı ki bölge parçalanabilsin, petrol şirketleri kurulabilsin, silah üreticileri için karlı sözleşmeler devam edebilsin. En önemlisi, Suriye ve İran gibi petrol sahibi aykırı ülkelere zıplama tahtası olacak kalıcı üsler kurulabilsin. Irak’ın yapılandırılmasının ve sivil savaşın maksadı olduğuna kanıt göstermek gerekirse;

2005 yılında iki yüksek rütbeli İngiliz SAS subayı Arap gibi giyinip araba ile sivillerin üzerine ateş ettikleri için Irak polisi tarafından yakalandı. Tutuklanıp Basra hapisanesine götürüldükten sonra İngiliz ordusu derhal askerlerin serbest bırakılmasını istedi. Basra hükümeti reddedince İngiliz tankları geldi, hapisaneyi yıkıp askerlerini kurtardı.

Eğer bir bölgeyi yok etmek isterseniz ne yaparsınız? Bunun iki yolu var. Bombalarsınız. Tabii çok etkili bir yöntem değildir. Yapmanız gereken şey oradaki insanlara birbirlerini öldürtmektir. İşte o bölgede yapılan budur. Bir düşmanı yok etmenin yolu onu kendi kendini yok etmesini sağlamaktır. Askerlerini ikiye bölersiniz. İki tarafı da ajanlarınız ile besler kıskırtırsınız. Birbirlerini öldürürler. Örnek mi? Irak, Libya, Suriye.

Artık bazılarımızın gerçeğe uyanma vakti geldi. Anlamamız gereken şey, imparatorluk kurmak isteyen bazı insanlar fethetmeye çalıştıkları insanları yönlendirerek hedeflerine ulaşmaya çalışıyorlar. Kendi kendinize neden bütün insanlık dev bir medya ağı ile kuşatılmış diye sorabilirsiniz. Ya da ABD hükümeti devlet okullarını finanse etmeye başladığından beri neden eğitimin kalitesizleştiğini düşünebilirsiniz. Hükümetiniz, elde etmek istediği kadar ödüyor. Devletin finanse ettiği eğitim kurumlarına baktığınızda ve bu kurumlardaki öğrencileri, onlara verilen eğitimi gördüğünüzde mantığınız kavlıyor ki bu okullardakiler devre dışı bırakılanlardır. Çocukların iyi bir eğitim almasını istemiyorlar. Çok fazla düşünmemizi istemiyorlar. Bu yüzde bütün dünya gün geçtikçe eğlenceye, medyayla, televizyon programlarıyla, uyuşturucuyla, alkolle, ve aktivitelerin her çeşidi ile dolu hale geldi. İnsanların zihnini meşgul tutmak için.

Uyanmanız ve anlamamız gerekiyor ki, hayatınız yönlendiriliyor, farkında bile değilsiniz. Başınız belada. Çünkü tek gerçeğin iz ekranda gördükleriniz. Yani size verilenler. Perdenin arkasındaki adamların istediği bilinçsiz bir toplum. Bu yüzden sürekli olarak düzmece bir yaşam, din, medya ve eğitim yoluyla size sunuluyor. İlginizi dağıtmak, sizi her şeyden habersiz bırakmak istiyorlar. Bu işi de gerçekten iyi yapıyorlar.

Nihai amaçları ise tek dünya devletini kurmaktır. Asıl soru, bu devletin zorla mı yoksa herkesin rızası ile mi kurulacağıdır.

Cem Osman TAMTÜRK

cem.tamturk@politikadergisi.com

Kaynakça:

-Zeitgeist

Yorumlar

- [Güncel](#) [4]

Kaynak URL (20/05/2024 - 20:24 tarihinde yazdırıldı):

<https://politikadergisi.com/makale/zamanin-ruhu-3>

Bağlantılar:

- [1] <https://politikadergisi.com/pd-uye/cem-osman-tamturk>
[2] <https://politikadergisi.com/makale/zamanin-ruhu-1>
[3] <https://politikadergisi.com/makale/zamanin-ruhu-2>
[4] <https://politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/guncel>